

הודעה לעיתונות:

ארגוני זכויות אדם בעתירה דחופה לבג"ץ:

*לאפשר לאסירים פלסטינים המסווגים כ"ביטחוניים" קשר טלפוני עם משפחותיהם בתקופת

הקורונה*

המוקד להגנת הפרט ושבעה ארגוני זכויות אדם נוספים עתרו לבג"ץ בדרישה לאפשר לאסירים פלסטינים, המסווגים כ"ביטחוניים", קשר טלפוני עם משפחותיהם. הרקע לעתירה הוא ניתוקם המתמשך של אלפי אסירים פלסטינים ממשפחותיהם מאז פרצה המגפה. לעתירה שותפים הארגונים א-דמיר, אלמיזאן, רופאים לזכויות אדם, האגודה לזכויות האזרח, הועד הציבורי נגד עינויים, עדאלה, והורים נגד מעצרי ילדים.

העתירה הוגשה בעקבות הפסקת ביקורי משפחות לאסירים בתקופת סגר הקורונה השלישי, שנכנסה לתוקף בישראל ביום ראשון השבוע. לאסירים פליליים בישראל גישה יומיומית לשיחות טלפון עם בני משפחתם, אך מרבית האסירים והעצורים הפלסטינים מוגדרים כ"ביטחוניים" ושירות בתי הסוהר אוסר עליהם שיחות טלפון.

העתירה מפרטת כיצד מנע שב"ס מאסירים מפגשים עם משפחותיהם בחודשים האחרונים והותיר בתקופה זו אלפי אסירים מנותקים מהעולם. בין המקרים: אסיר מכלא שאטה, שבשל מיעוט ביקורים, נאלץ לשמוע לראשונה על היריון אחותו, הידבקותו של סבתו בקורונה והידרדרות במצבה הבריאותי של סבתו השנייה משידורים ברדיו.

דרישה נוספת שמעלים הארגונים בעתירה היא להתיר קשר טלפוני לכלואים, חולי קורונה מאומתים או לכאלה שנחשפו לחולי קורונה ומצויים בבידוד. דרישה זו מתבססת על עדויות שהתקבלו בארגונים מכלואים, שחלו בקורונה ושהו בבידוד למשך שבועות ממושכים, אך נמנעה מהם האפשרות לשוחח עם בני-משפחותיהם ולעדכנם במצבם הבריאותי. עדויות דומות התקבלו גם ממשפחות האסירים, שטענו בנוסף, כי שב"ס לא טרח לעדכן אותן במצב יקיריהן במהלך שהייתם בבידוד בבתי הכלא.

לבסוף, העתירה דורשת להסדיר מנגנון קשר טלפוני למשפחות גם לאסירים קטינים, במיוחד לכאלה השהים בבידוד, בהתאם לפיילוט המונהג בכלא "דמון". דרישה זו מועלית לאחר שבחודשים האחרונים התברר, כי למרות התחייבות שב"ס בעקבות עתירה קודמת לספק לקטינים שיחה עם משפחתם אחת לשבועיים, קטינים המוחזקים בבתי-כלא שאינם "דמון", לא זכו לקשר רציף ותדיר עם הוריהם.

גיסיקה מונטל, מנכ"לית המוקד להגנת הפרט: "עשרה חודשים אנחנו בפנדמיה ושב"ס עדיין לא נערך להבטיח קשר בין אסירים פלסטינים לבין בני משפחותיהם. כעת עם הפסקת הביקורים בגלל הסגר השלישי, אלפי אנשים שוב מנותקים לחלוטין מהעולם החיצון. במצב הנוכחי של חוסר ודאות, כשכולנו דואגים לגבי התפשטות הנגיף, למשפחות של האסירים אין אף דרך לדעת מה מצבם, ולהם אין כל דרך לדעת מה קורה עם בני המשפחה בזמן המגפה. החזקה של כלואים במצב כזה היא הפרה של זכותם לחיי משפחה וזכותם ליחס של כבוד."